

DẪN NHẬP

Khi lên tới những cảnh cao nơi cõi trung giới, thí dụ từ cảnh thứ tư trở lên (từ dưới đếm lên) con người ý thức là còn có những thực thể khác cư ngụ nơi đây không phải là người. Họ thuộc về đường tiến hóa song song với người gọi là thế giới thiên thần (Deva). Họ tiến hóa theo cách tương tự như loài người, theo đó thay vì thoát kiếp thú làm người thì những thực thể này từ côn trùng, cá hay chim, thoát kiếp thú thành tinh linh (elementals), tiên nữ và thiên thần. Tới ngày giờ cho cá hay chim tiến hóa sang giai đoạn kế thì chúng trở thành tinh linh hay tiên nữ tùy theo loài của chúng ở cõi trần.

Dưới biển có loài tinh linh sống ở đáy biển. Thuở ban đầu chúng là cá và trên đường tiến hóa tới đích toàn thiện, chúng phải đổi từ cá sang tinh linh, y như chó, mèo, ngựa v.v. chuyển sang người dã man trong thế giới. Lấy thí dụ chim biển thành tiên nữ, và cả hai loại tinh linh với tiên nữ sau nhiều kiếp đạt tới giai đoạn ta gọi là thiên thần.

Có sự khác biệt lớn lao giữa hai đường tiến hóa của người và thiên thần, theo đó sau khi cá hay chim tiến đến mức thành tinh linh hay tiên nữ, chúng không sống trong cõi trần mà chỉ sống trong cõi tinh cảm và cõi trí, từ cảnh thứ ba trở lên của cõi trung giới, ngoại trừ tinh linh bậc thấp và tiên nữ rất trẻ hay chưa tiến hóa. Ấy là lý do tại sao con người ở cõi vật chất biết rất ít về đường tiến hóa này. Chúng gần như không có tiếp xúc với ta, tuy rằng người nào có thông nhãn (clairvoyance) thấy được các thực thể đó ở cõi trần, bởi giữa cõi trung giới và cõi trần không có gì ngăn cản cho ai có khả năng ấy. Nhưng người trung bình thường không có hiểu biết đó và họ hay chế nhạo chuyện thần tiên trong dân gian về các loài này, kể rằng chúng có thật.

Chỉ ở những nước như Ái Nhĩ Lan nơi mà dân chúng gần với thiên nhiên hơn mức trung bình, thì tiên nữ, tinh linh mới được công nhận. Ở đó tuy đa số người không hề thấy chúng nhưng họ tin là chú lùn có thật. Tới ngày nay vẫn còn nhiều nông gia không chịu cấy bừa một khoảng đất đặc biệt trong ruộng, vì dân gian tin là có tiên nữ ngụ nơi ấy. Lắm chuyện kể là chủ trại đương thời thiên về vật chất, cười chê chuyện cổ là hoang đường mê tín đã gặp tai họa, với cư dân trong vùng cho đó là vì họ khinh thường tiên nữ, tinh linh.

Ta không biết những chuyện bị tai họa này có căn bản đúng thật hay không, vì nói thực thì không thể nào cho ý kiến tổng quát về đề tài ấy. Mỗi trường hợp phải được xem xét riêng rẽ để biết hư thực ra sao. Tuy nhiên ở cõi trung giới chẳng những có loài này mà chúng còn đóng một vai trò quan trọng trong cuộc sống nơi đây. Ta cần nhớ rằng thiên thần ở cảnh thứ tư của cõi trung giới cũng là linh hồn tiến hóa cao, khác với tinh linh bậc thấp và tiên nữ, giống như người tiến hóa khác với người phu khuân vác thuộc hạng thấp kém ở cõi trần. Quan điểm của thiên thần khác hẳn quan điểm của người, đó là thiên thần chú tâm chính yếu vào tiến trình trong thiên nhiên. Cuộc sống của họ hòa hợp mật thiết với các phần của thiên nhiên như biển cả, núi đồi, cây cỏ, hoa lá, mưa gió v.v., tới mức dường như họ không bị ảnh hưởng mấy may về những vấn đề của cuộc sống mà con người bận tâm, ngoại trừ trường hợp đặc biệt cần sự trợ giúp của các vị.

Sự thăng trầm của các quốc gia không động chạm gì đến thiên thần, nhưng sự tăng trưởng của sức sống trong cây, khảo cứu khoa học về việc thiên nhiên cung ứng cho nhu cầu của người làm họ hết sức chú ý. Mỗi loài cây, cỏ hay hoa khác nhau đều có một thiên thần tiến hóa cao chăm sóc. Dưới quyền ngài có hàng ngàn phụ tá làm việc, mỗi kẻ xem ra có nhiệm vụ riêng của mình. Khi lối sống mà loài người gọi là nền văn minh làm chặt đi thật nhiều cây, các thiên thần cố gắng tạo ra cây mới trám chỗ những cây bị hủy hoại. Thiên thần rất quan tâm đến các thí nghiệm của khoa học như sinh ra mưa nhân tạo, và bằng phương thức riêng của mình các ngài tìm cách ảnh hưởng con người để theo đúng đường trong việc nghiên cứu.

Thế giới thiên thần thể hiện bằng màu sắc, ai ưa thích lập cảnh vườn (landscape gardening) sẽ thấy được kết quả tuyệt vời do hoạt động của thiên thần tạo ra ở cảnh thứ tư và thứ ba cõi trung giới. Cũng y như người làm vườn có đầu óc khoa học ở cõi trần nỗ lực để tạo hoa có màu sắc khác nhau, bằng cách ghép cây hay gieo phần hoa có chọn lọc, thiên thần cũng thí nghiệm và bởi họ gần thiên nhiên hơn loài người nên có hiểu biết sâu rộng hơn, các ngài cho ra kết quả đẹp đẽ hơn bội phần. Ta không thể nào dùng lời để mô tả vẻ diễm lệ của bông hoa do thế giới thiên thần tạo nên, vì hoa có hàng trăm màu sắc trong khi con người chỉ có vài chục màu, và ta không có tên cho những khác biệt rất tinh tế của các màu ta gọi là đỏ, xanh và tím hồng.

Thiên thần dường như cũng biểu lộ bằng âm thanh nhằm ảnh hưởng sinh hoạt của sự sống. Ta thường nói câu 'tạo bầu không khí thích hợp' với hàm ý là khiến người khác có tâm trí thuận hòa. Thiên thần biểu lộ đường tiến hóa của họ theo một cách vang lộng hơn với kết quả là âm nhạc thiên thần. Nhiều thiên thần tụ họp lại trong rừng, đồng cỏ, dùng nhạc cụ bằng gỗ có hình dạng lạ lùng sinh ra những âm thanh du dương nhất, luôn luôn hòa điệu nhịp nhàng.

Giọng của họ hình như cao hơn nhiều so với giọng con người mà êm nhẹ hơn, họ không dùng lời như ta biết. Thiên thần thường tụ thành ban hợp ca đồng đảo, nhưng cũng có người thỉnh thoảng đơn ca với ban hợp ca giữ yên lặng trong suốt đoạn họ hát. Thiên thần đơn ca như vậy thường ngồi trên cây cao tách khỏi ban hợp ca một quãng, cho kết quả vô cùng kỳ diệu đối với tai người.

Không lời nào mô tả được trọn vẹn những buổi 'hòa ca' này cho ai chưa được nghe nó, nhưng chắc chắn là chúng sinh ra bầu không khí mà thiên thần nói ảnh hưởng khắp cả thế giới con người. Có lẽ đó là cách họ biểu hiện sự bình an dưới thế cho người thiện tâm, vì không làm sao họ hiểu được sự khác biệt tư tưởng trong thế giới lại có thể dẫn đến chiến tranh ngày nay.

Thiên thần không có tài sản riêng theo nghĩa ta hiểu, mà họ cũng không cần gì. Từ thuở là tinh linh, thiên thần không phải làm lụng để kiếm tiền sinh sống nên về một mặt, ta có thể xem thiên thần may mắn hơn con người. Tuy thiên thần có vẻ không cười đùa hân hoan theo cách ta hiểu, họ lại rất thân thiện và sẵn lòng trợ giúp con người khi cần. Nhìn theo vài khía cạnh thì thiên thần có vẻ không quan tâm lắm đến chuyện của người, nhưng trong vài trường hợp đặc biệt như khi có động đất hay núi lửa bùng nổ, thì làm như họ có phần việc riêng phải thực hiện vì bất cứ việc gì liên quan đến thiên nhiên, đất đai, biển cả, hoa trái hay thú vật là chuyện của họ.

Động đất hay núi lửa bùng nổ là hiện tượng thiên nhiên ảnh hưởng đến mặt đất, khi tai biến như vậy xảy ra có một số đông thiên thần được gửi tới để trợ giúp theo sức họ. Các ngài có phần việc của mình trong diễn biến chung, và có thể ngày kia ta sẽ biết về thiên thần nhiều hơn hiện giờ.

Các ngài làm phận sự của mình bằng cách giúp đỡ con người về mặt tinh cảm. Ở cõi trung giới không có bệnh tật cho thân thể nhưng có sự xáo trộn tinh cảm lúc con người bị u uất, sầu não quá độ. Cõi trung giới là cõi của tinh cảm và thể vía là vận cụ cho ý thức về mặt tinh cảm. Trong những trường hợp như thế có vẻ như thiên thần săn sóc người sầu não, giúp cho tinh cảm lành mạnh trở lại. Họ an ủi con người, làm họ nghe được âm nhạc cõi trời mà thiên thần tạo ra. Đối với ai buồn rầu thì nhạc này cho ảnh hưởng rất đáng kể. Ít khi ta thấy ai thực sự đau khổ ở cõi trung giới vì điều kiện nơi đây khó mà làm con người không vui, nhưng có vài trường hợp người ta thấy lo buồn và khi đó thiên thần xử sự như bác sĩ và điều dưỡng viên hết sức hiệu quả.

Khó mà giải thích việc làm của thế giới thiên thần, vì phương pháp họ dùng rất khác biệt với điều ta đã quen. Muốn hiểu nó ta phải nhớ rằng thế giới thiên thần nắm quyền kiểm soát cái phần của sự sống ta gọi là Thiên Nhiên như biển cả, gió mưa, việc dùng ánh sáng mặt trời trong canh nông, và những chuyện như ngày giờ thích hợp trong năm để gieo các loại hạt khác nhau. Tất cả đều thuộc về việc quản trị của thiên thần. Họ dựa vào những cuộc thảo luận với loài người khi hiểu biết chuyên môn và kinh nghiệm của họ có thể được sử dụng. Thường thường họ truyền tư tưởng theo cách suy nghĩ của trí não mà không bằng lời — nhưng họ có thể dùng lời

khi cần phải làm vậy.

Thỉnh thoảng ta nghe là giông bão, cuồng phong và động đất làm bao nhiêu người thiệt mạng, tàn phá lớn lao và hàng triệu người mất nhà cửa. Ta có thể tự hỏi làm sao ông Trời tốt lành lại để cho chuyện như vậy xảy ra. Thiên thần kiểm soát bão tố, động đất (xin đọc các bài khác cũng trong mục Thiên Thần) và các ngài xót thương nhân loại rất nhiều, do sự mù quáng của họ khiến phải có tai họa như thế. Các ngài phân bố một số lớn thiên thần để rước những người không may bị tử nạn trong các thiên tai đó, lúc họ chuyển từ cõi trần sang cõi trung giới, làm những gì thiên thần có thể làm để giảm bớt nỗi kinh hoàng của người bị thiệt mạng, và giúp họ làm quen với tình trạng mới.

Chuyện cũng y vậy khi các thế chiến xảy ra, vô số linh hồn bị thảm tử vì vũ khí tối tân. Không có đủ người thuộc hàng ngũ nhân loại ở cõi trung giới để đối phó với mức độ tàn sát khi hai đoàn quân quyết chiến với nhau, thế nên hàng ngũ thiên thần sát cánh với người, làm tận lực trong quyền hạn của họ để giúp ai bị sợ hãi khủng khiếp vào lúc qua đời. Quả thực có những lúc người và thiên thần sánh vai nhau hợp lực, mỗi bên phục vụ Thượng Đế theo hết khả năng của họ.

PETER RICHELIEU

(*A Soul's Journey*)